

Мить, погляд, знак...

Мирослава Семенюк

Мить, погляд, знак
І серце в такт,
І ліхтарі в брудній калюжі...
Впадеш навznak,
Знов слово "так"
І місяць — мов кривава ружа.
Знов телефонний передзвін,
І знову ти, і знову він...
Стежина пройдена? Байдуже...
Той телефонний передзвін,
І ти, і він — всього лиш тінь,
Тінь світла ліхтаря в калюжі.

24/10/05